

Τοποθετῶ, συσκευάζω τι ἐντὸς βαρελλίου ἐνθ' ἄν.: *Βαρελλιάζω μοῦστο ἢ ἀπλῶς βαρελλιάζω* (ὑπονουμένου τοῦ ἀντικ.) Συγκρὰ Κορινθ. *Βαριλλιάζου τοῦ τυρι* Ἀράχ.

βαρέλλιασμα τό, Πελοπν. (Συγκρὰ Κορινθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βαρελλιάζω*.

Ἡ πλήρωσις τῶν βαρελλίων διὰ γλεύκους.

***βαρελλίζω**, *βαρελλίζ-ζω* Σύμ. *βαρελλίτζω* Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι*.

Κτυπῶ τὸ γάλα ἐντὸς βαρελλίου πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ βουτύρου. Μετοχ. *βαρελλισμένος* = ὁ στερούμενος βουτύρου: *Μυζήθρα βαρελλισμένη* (ἢ παρασκευαζομένη ἐκ γάλατος τοῦ ὁποίου ἀφηρεῖται τὸ βούτυρον).

βαρελλίκα ἡ, Πόντ. (᾽Οφ.) *βαλλερίκα* Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -ίκα.

Μικρὸν βαρέλλιον. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαγενάκι*.

***βαρέλλικος** ἐπίθ. *βαρέλλ'κους* Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **βαρέλλης* < *βαρὺς* καὶ τῆς καταλ.

-ικος

Ὁ ὀλίγον τι βαρύτερος τοῦ συνήθους: *Βαρέλλ'κα γένι τὰ φρουμιά, δὲ καλουντήκα* (γένι=εἶναι, καλουντήκα=καλοψηθήκαν). Τὸν ζύγισα τὸν μαλλὶ καὶ γῆδον *βαρέλλ'κον*.

βαρελλιτζής ὁ, ἀμάρτ. *βαρελλ'τζής* Κωνπλ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -τζής.

Βαρελλᾶς 1, ὁ ἰδ. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βαρελλ'τζής* ἐπών. Σύμ.

βαρελλίτσα ἡ, Πελοπν. (Τριφυλ. Χατζ.) Πόντ. (Οἶν.) Στερελλ. (Ἀρτοτ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -ίτσα.

1) *Βαρελλᾶκι*, ὁ ἰδ., Πελοπν. (Τριφυλ.) Πόντ. (Οἶν.) Στερελλ. (Ἀρτοτ.) κ.ά. 2) Ὁ ἀτελής ἐτι βάτραχος Πελοπν. (Χατζ.)

βαρελλόβεργο τό, Βιθυν. Κρήτ. κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *βεργί*.

Ἡ ἐκ ξύλου στεφάνη ἢ συνέχουσα τὰς δούγας τοῦ βαρελλίου. Συνών. *βαρελλόξυλο*, *βαρελλοστέφανο*, *στεφανοβάρελλο*.

βαρελλόδουγα ἡ, Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *δούγα*.

Σανὶς βαρελλίου. Συνών. *βαρελλοσάνιδο*.

βαρελλοθήκη ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *θήκη*.

Κόγχη τοῦ τοίχου εἰς τὴν ὁποίαν τοποθετεῖται τὸ ὕδροφόρον βαρέλλιον. Συνών. *βαρελλοστάσι*, **βαρελλοχύτι*.

βαρελλοκορμοῦσα ἐπίθ. θηλ. Ἰων. (Σμύρν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι*, *κορμί* καὶ τῆς καταλ. -οῦσα.

Ἡ ἔχουσα σῶμα βαρελλοειδές, δηλ. κοντὴ καὶ παχεῖα, ἐπὶ γυναικός.

βαρελλοκουβαλητής ὁ, Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Θηλ. *βαρελλοκουβαλίστρα* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *κουβαλητής*.

Ὁ μετακομίζων ὕδωρ μὲ βαρέλλια. Συνών. *νεροκουβαλητής*.

βαρελλόξυλο τό, ἀμάρτ. *βαριλλόξ'λον* Λέσβ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *ξύλο*.

Βαρελλόβεργο, ὁ ἰδ.

βαρελλοπούλλα ἡ, Πελοπν. (Βεργ.) *βαριλλοπούλλα* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *βαρελλόπουλλο* τό, Λεξ. Μπριγκ.

βαρελλόπ'λλο Θράκ. (Σαρεκκλ.) *βαρελλόπον* Πόντ. (Τραπ.) *βαλλερόπον* Πόντ. (Τραπ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -πούλλα, δι' ἣν ἰδ. -ποῦλλος.

Βαρελλᾶκι 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Αἰνιγμ.

**Ἐχω ἕναν βαρελλόπον* | κ' ἔσ' δύο λοὲν κρασόπον (τὸ ἀβγό) Τραπ. || Ἄσμ.

Κόρη ποῦ πᾶς γιὰ κρυὸ νερὸ μὲ τὴ βαρελλοπούλλα, χαιρέτα μου τὸ βλάτανο καὶ τὴ γαινούργια βρούσι, χαιρέτα τὴν ἀγάπη μου 'ς τὴ βρούσι ποῦ λευκαίνει Βεργ.

βαρελλοσάνιδο τό, Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ. *βαριλλοσάν'δον* Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *σανίδι*.

Βαρελλόδουγα, ὁ ἰδ.

βαρελλοστάσι τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ. Μεσσ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *στάσι*.

Βαρελλοθήκη, ὁ ἰδ.

βαρελλοστέφανο τό, Εὐβ. (Αἰδηψ.) Θήρ. *βαριλλοστέφανον* Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *στεφάνι*.

Βαρελλόβεργο, ὁ ἰδ.

βαρελλούδι τό, ἀμάρτ. *βαρελ-λούιν* Κύπρ. *βαριλλούδι* Θράκ. (Αἰν.) *βαριλλούδ' Θράκ.* (Αἰν.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* διὰ τῆς καταλ. -ούδι.

Βαρελλᾶκι 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Αἰνιγμ.

Εἶνι ἕνα βαριλλούδι, | ἔξ' δυὸ λονγιῶ *γρασοῦδι* (τὸ ἀβγό) Αἰν.

βαρελλόχορτο τό, Θήρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *χόρτο*.

Τὸ φυτὸν Μηδικὴ ἢ παράλιος (*Medicago marina*) τῆς οἰκογενείας τῶν ψυχανθῶν (*papilionaceae*). Συνών. *ἀρμυρήθρα* 1. [**]

***βαρελλοχύτι** τό, *βαρελλοχιούτι* Πελοπν. (Ὀλυμπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαρελλοχύτης*, ὁ ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τοῦ ρ. *χύνω* κατὰ τὸ *νεροχύτης*.

Βαρελλοθήκη, ὁ ἰδ.

βάρεμα τό, (Ι) Κρήτ. Πελοπν. (Γορτυν.) Ρόδ. κ.ά. —ΓΒλαχογιάνν. Πεταλ. 12 *βάρεμαν* Πόντ. (Οἶν.)

Τὸ μεσν. οὐσ. *βάρεμα*.

Α) Κυριολ. 1) Βάρος Πόντ. (Οἶν.)—ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν.: *Τὰ δειντὰ γέρονον ἀπ' τὸ βάρεμα* ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν. 2) Φορτίον Πόντ. (Οἶν.) 3) Πληθ. *βαρέματα*, πᾶν ὅ,τι φέρει τις μαζί του μεταβαίνων κάπου Πελοπν. (Γορτυν.)

Β) Μεταφ. 1) Ἐνόχλησις Πόντ. (Οἶν.): *Πολλὰ βάρεμαν ἐδῶκες με.* β) Ἀχθος, δυσφορία Κρήτ. Ἡ σημ. καὶ ἐν Ἑρωτοκρ. Γ 814 (ἐκδ. ΣΞανθουδ.) «ἡ ἀγάπη | γλήγορα φέρνει βάρεμα καὶ γλήγορα κουράζει». 2) Νόσος προερχομένη μάλιστα ἐξ ἀφορισμοῦ ἢ κατάρας ἢ βαρυθυμίας ἀνθρώπου ἀποθανόντος Κρήτ. 3) Φόρος Ρόδ.: *Πλερών-νω βαρέματα.*

βάρεμα τό, (ΙΙ) *βάριμμα* πολλαχ. *βάρεμα* σύνηθ. *βάριμα* βόρ. ιδιῶμ. *βάριμαν* Λυκ. (Λιβύσσ.) *βάρ'μα* Θήρ. *βάρισμα* Κρήτ.—Λεξ. Μπριγκ. *βάρ'σμα* Μύκ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βαρῶ*, παρ' ὃ καὶ *βαρίζω*.

1) Τὸ νὰ κτυπήσῃ τις, κτύπημα σύνηθ.: *Βάρεμα ἀλαφρὸ - γερὸ - δυνατὸ κτ.* Συνών. *βαρεματα* 1, *βαρεσι* 1, *χιτύπημα*. 2) Μικρὰ ἐντομὴ εἰς τὸν κορμὸν

